

Sygn. akt: I C 1160/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Dalkowska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 listopada 2016 r. w G.

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamkniętego w W.**

przeciwko G. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. kosztami procesu obciąża powoda

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko G. B., domagając się zasądzenia od niej kwoty 36.955,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że zobowiązanie pozwanej wynika z 2 umów bankowych o numerach (...) i (...) zawartych w dniu 9.04.2008r. i 13.10.2008r. z (...) Bank S.A. Z uwagi jednak na brak spłaty zobowiązania umowy zostały wypowiedziane jak również zostały wystawione przeciwko pozwanej bankowe tytuły egzekucyjne. Następnie w dniu 26.02.2015r. uprzedni wierzyciel jako komandytariusz wniósł aportem do (...) sp. z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. jako wkład niepieniężny wymagalne wierzytelności i tego samego dnia zawarł z (...) sp. z o.o. s.k.a. umowę sprzedaży udziałów oraz przeniesienia praw i obowiązków komandytariusza w spółce (...) sp. z o.o. s.k. Z kolei w dniu 4.03.2015r. (...) sp. z o.o. s.k.a. wycofała aport wierzytelności będących wkładem niepieniężnym (...) Bank S.A. i zbyła go na rzecz powoda.

/pozew k. 2 – 3/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 kwietnia 2008r. oraz 13 października 2008r. pozwana G. B. (uprzednio F.) zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w K. (obecnie (...) Bank S.A. w W.) umowy o kredyt gotówkowy na mocy których pozwana otrzymała środki pieniężne.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 26 lutego 2015 r. (...) Bank S.A. stał się komandytariuszem spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowej w W. i wniósł pakiet wymagalnych wierzytelności wynikających z czynności bankowych jako aport do tej spółki. Tego samego dnia (...) Bank S.A. przeniósł na rzecz (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. prawa i obowiązki komandytariusza w spółce (...) sp. z o.o. sp. komandytowej w W. oraz sprzedał jej udziały w tej spółce.

W dniu 4 marca 2015r. (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. wniosła o zwrot wkładu niepieniężnego wniesionego pierwotnie przez (...) Bank S.A. do spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowej w W., który tego samego dnia zbyła na rzecz powoda.

/dowód: zmiana umowy spółki k. 43 – 44, umowa sprzedaży k. 45 – 46, umowa przeniesienia k. 47 – 48, zmiana umowy spółki k. 49 – 50, umowa zbycia k. 51 - 52

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, że dokumenty złożone do akt sprawy mają walor autentyczności, zaś fakt ich sporządzenia nie był kwestionowany przez żadną ze stron, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Sąd zważył przy tym, iż powód przedłożył jedynie kopie umów zawartych przez pozwaną bez poświadczenia ich za zgodność z oryginałem, a zatem nie mogły one zostać uznane nawet za odpisy, tym niemniej skoro niniejszy wyrok miał charakter zaoczny a załączone kopie niewątpliwie wskazują na fakt zawarcia umów sąd uznał, iż powyższa okoliczność została potwierdzona w dostateczny sposób.

Sąd zważył także, iż wyciąg z ksiąg funduszu inwestycyjnego w niniejszym postępowaniu nie miał szczególnej mocy dowodowej (art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych), a w okolicznościach niniejszej sprawy – wobec zasadniczych luk w materiale dowodowym (brak udowodnienia skutecznego przelewu spornych wierzytelności), wyciąg ten nie ma także wystarczającej wartości dowodowej, gdyż byłby to jedyny dowód na przejście wierzytelności. Ponieważ jest to zwykły dokument prywatny pochodzący od strony zainteresowanej korzystnym wynikiem procesu, nie można na nim oprzeć istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych. Gdyby to zaaprobować, każdy powód w procesie cywilnym mógłby złożyć pisemne oświadczenie, że ktoś jest mu winien jakąś kwotę pieniędzy i sąd miałby na takiej podstawie uwzględnić powództwo. Taki pogląd należy uznać za chybiony.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się zapłaty od pozwanej kwoty 36.955,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w związku z brakiem spłaty zobowiązań wynikających z umów kredytowych zawartych w dniu 9.04.2008r. i w dniu 13.10.2008r. z (...) Bank S.A. w K. (obecnie (...) Bank S.A. w W.).

W ocenie sądu powód jednak nie wykazał, aby nabył sporną wierzytelność od uprzedniego wierzyciela. Po pierwsze powód choć przedłożył ciąg umów poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w niniejszej sprawie profesjonalnego pełnomocnika z których wynika przejście wierzytelności przysługujących pierwotnie (...) Bank S.A. to jednak z treści żadnej z tych umów nie wynika jakie konkretnie wierzytelności były przedmiotem wkładu niepieniężnego dokonanego przez (...) Bank S.A. i kolejnych umów, a zatem czy przedmiotem tych umów były również sporne wierzytelności przysługujące (...) Bank S.A. w stosunku do pozwanej. Powód załączył jedynie wydruk, sporządzony prawdopodobnie przez powoda, który stanowić ma wyciąg z elektronicznego załącznika nr 1 do umowy przeniesienia portfela wierzytelności zawartej przez powoda z (...) sp. z o.o. s.k.a. Podkreślić jednak należy, iż nie został on podpisany przez osobę sporządzającą, a zatem zgodnie z art. 245 k.p.c. nie stanowi nawet dokumentu prywatnego. W konsekwencji sąd nie może oprzeć się na takim dowodzie, zwłaszcza, iż brak jest jakiegokolwiek dowodu jakie wierzytelności były w ogóle przedmiotem aportu i umów przenoszących je na wcześniejszych wierzycieli.

Ponadto zauważyć należy, iż czynność z dnia 26 lutego 2015r. polegająca na tym, iż (...) Bank S.A. stał się komandytariuszem spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowej w W. i wniósł pakiet wymagalnych wierzytelności jako aport do tej spółki nie mieści się w katalogu czynności bankowych wymienionych w art. 5 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe ani innych czynności, do których wykonania umocowany jest bank (art. 6

ust. 1 Prawa bankowego). Objęcie udziału w spółce osobowej (komandytowej) i wniesienie aportu nie jest nabyciem akcji ani udziału w osobie prawnej. Co więcej, pozbawienie się przez bank jako komandytariusza wnoszącego aport bezpośredniej możliwości windykacji (lub sprzedaży) wspomnianych wierzytelności prowadzi do konkluzji, że była to także czynność zmniejszająca wartość tych wierzytelności, a więc nie może być uznana za inwestycję, która mogła prognozować osiągnięcie jakiegokolwiek korzyści majątkowej w przyszłości. Wniesienie aportu nie było też żadną z czynności, o których mowa w art. 6a Prawa bankowego. Wykroczenie w dniu 26 lutego 2015r. przez (...) Bank S.A. poza ustawowy katalog wymienionych czynności oznacza, że czynność ta była bezwzględnie nieważna z mocy art. 58 § 1 k.c. To w konsekwencji powoduje, że dalsze czynności prawne mające za przedmiot ów pakiet wierzytelności były prawnie bezskuteczne (*nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet*), a więc powodowy Fundusz nie nabył skutecznie tego pakietu wierzytelności. Nie ma więc legitymacji czynnej w niniejszym procesie. Wykroczenie poza dozwolony ustawą katalog czynności, które z mocy ustawy (zezwolenia) może podejmować bank, musi być uznane za sprzeczne z prawem i bezwzględnie nieważne (wyrok SN z dnia 26 listopada 2002r., sygn. V CKN 1445/00, OSNC 2004/3/47). Wynika to z tego, że przepisy Prawa bankowego wprowadzają w tym zakresie ograniczenia, aby nie doszło do sytuacji, w której dane objęte tajemnicą bankową (w tym przypadku dane klientów-dłużników banku) mogły za pomocą innych działań niż czynności przewidziane w art. 5, art. 6 i art. 6a Prawa bankowego zostały przekazywane osobom trzecim, tj. nie na zasadzie zbycia wierzytelności w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 5 Prawa bankowego (strony umowy cesji mogą w treści jej przewidzieć odpowiednie rygory zabezpieczenia danych osobowych) lub zlecenia windykacji (art. 6a ust. 1 pkt 1 lit. I Prawa Bankowego), lecz – jak w niniejszej sprawie – w sposób niekontrolowany (tj. pakiet wierzytelności zostaje przekazany na własność spółki osobowej przez komandytariusza i jego dalszy obieg nie jest już kontrolowany przez bank). W tym przypadku doszło więc do naruszenia celu takich norm z art. 5-6a Prawa bankowego, albowiem mają one zapobiegać ukształtowaniu się stosunku cywilnoprawnego sprzecznego z ich treścią, tj. niekontrolowanego wpływu wierzytelności bankowych i danych objętych tajemnicą bankową m.in. do spółek osobowych. Gdyby przyjąć odmienną koncepcję (tj. że wykroczenie poza wspomniany katalog nie powoduje nieważności czynności prawnej banku) doszło by do absurdu i zagrożenia bezpieczeństwa wkładów klientów (np. bank mógłby uprawiać gry hazardowe, prowadzić działalność rolniczą, warsztat samochodowy, handel bronią itp.). Również tajemnica bankowa byłaby w takiej sytuacji iluzoryczna, skoro bank na gruncie stosunków cywilnoprawnych mógłby dowolnie dysponować objętymi nią danymi.

Mając na uwadze powyższe sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 58 k.c. oraz art. 69 ustawy prawo bankowe oddalił powództwo.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i uznając, iż powód przegrał postępowanie obciążył go kosztami procesu w całości.